

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

ברוך שובר אויבים ומכניע זדים

המלחמה על אחיזתנו בארץ חיינו נמשכת כבר אלפי שנים, מאז שישמעאל התנפל על יצחק אבינו ככתוב "ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם, מצחק" (בראשית כא ט), מפרש שם רש"י "מצחק לשון רציחה, שהיה מריב עם יצחק על הירושה, דהיינו ארץ ישראל, והיה ישמעאל נוטל קשתו ויורה ביצחק חצים". תגובתה של שרה אמנו, "ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה, כי לא ירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק" (שם). אברהם אבינו, היה לו קשה לקבל את בקשת שרה אמנו לגרש את ישמעאל. אבל האלקים אומר לו "אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כי כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה... כי ביצחק יקרא לך זרע".

נכון לעכשיו, מעשה אבות סימן לבנים. אחרי אלפי שנים צאצאי ישמעאל לא הרפו מהמחשבה לנשל את בני ישראל מארץ ישראל, רק החליפו את החיצים בטיילים. אבל "רבות מחשבות בלב איש ועצת ד' היא תקום, עצת ד' לעולם תעמוד, מחשבות לבו לדור ודור... כי בחר ד' בציון אוה למושב לו. כי יעקב בחר לו י-ה ישראל לסגולתו כי לא יטוש ד' עמו ונחלתו לא יעזוב" כהיום הזה. ולא ירחק היום שבו יכירו כל באי עולם, ובכללם הערבים, שד' אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. ויתקיימו דברי ד' לאברהם אבינו "ואעשך לגוי גדול והיה ברכה ונברכו בך כל משפחות האדמה". ומתוך שנגנצח בגדול את אויבינו, כפי שאנו מתפללים מידי יום "ברוך אתה ד' שובר אויבים ומכניע זדים", נזכה שיתקיימו בנו דברי הנביא צפניה "בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר ד'".

מהמצפה לישועה השלמה

זך הנגן בי"א

2 ברכת כהנים - פנים כנגד פנים

הרב **און טרבלסי**

מקור הברכות

ממשנת הרצי"ה // הרב **דוד לנדאו**

3 התביעה לשלמות ובריאות הגוף

אורות הרב קוק // הרב **יורם אליהו**

13 טיפים לטיפול בהצפה רגשית עקב המצב

ד"ר **מיכאל אבולעפיה**

4 שומר החומות

בשביל הנשמה // הרב **ליאור לביא**

5 מבצע 'שומר החומות' מהתנ"ך ועד ימינו

נתן קוטלר

6 בדידות בנישואין

זוגיות // אסתר אברהמי

8 למדו משוויץ

הרב שלמה אבינר

ימי התשלומים

הרב חגי לונדין

כולם מוזמנים לצפות בערוצי מאיר החדשים למבוגרים ולילדים:

ערוץ מאיר
לילדים

meirkids.co.il

ערוץ מאיר
יהדות באהבה

meirtv.com

לתרומות 02-6461328, באתר meirtv.com (מאובטח), בבנק הדואר ח-נ 3-16179-4 או בבנק המזרחי בנק 20 סניף 539 חשבון 128018

לפרסומים בעלון ובאתר: 026461302 - ההכנסות קודש למכון מאיר | תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

המו"ל: מכון מאיר טל' 02-6511906 פקס 02-6514820 אתר הבית meirtv.com דוא"ל torah@meirtv.co.il

עיצוב גרפי: תהילה ברנשטיין הפצה: מקור ראשון | העלון מופץ ב-50,000 עותקים

הדלקת נרות	מוצאי שבת
י-י 18:54	י-י 20:15
ת"א 19:12	ת"א 20:17
חיפה 19:06	חיפה 20:18

ביותר שאדם מסוגל להגיע אליו - למידת ה"כה": "ואני והנער נלכה, עוד נתעלה, עוד נלך, הלוך ועלה, עד כה, עד המדרגה המגבילה, שעומדת כבר על קץ מעלת הנבאר, שביטוייה הוא כה". שם ה' בגימטריא הוא "כו". לכן המדרגה האנושית הגבוהה ביותר שאפשר להתרומם אליה נרמזת במספר אחד מתחת לזה, ב-"כה". במספר הנמוך מתחת לשם ה', שם נמצאת מעלתו הגבוהה של האדם. לשם הלכו אברהם ויצחק להתעלות בעקידה. ומזה נמשכת ברכת כהנים למושך הדורות. **הברכה קוראת לאדם לתקן את עצמו ולהתקרב ככל האפשר למעלת ה"כה", ועל ידי זה תחול הברכה.**

באופן זה עונה החינוך על שאלתו. הברכה לא חלה מאליה אלא על ידי הכנת והכשרת האדם. "כבר הקדמתי לך פעמים רבות כי בכוח הכשר מעשינו תחול הברכה עלינו, כי ידו ברוך הוא פתוחה לכל שואל בהיותו מוכשר ומוכן לקבלת הטוב". הכהנים הם משרתי ה' הדבקים בו בחייהם. לכן החיבור שלנו אליהם משפיע עלינו רצון להשתנות לטובה ולתקן את עצמנו ומעשינו וזה מה שמביא את הברכה. וכך כותב החינוך: "צונו בטובו הגדול לבקש ממנו הברכה ושנשאל אותה על ידי המשרתים הטהורים כי כל זה יהיה זכות לנפשותינו ומתוך כך נזכה בטובו". הברכה אינה קסם. ה' קורא לנו להשתפר ולהתקרב אליו, וכפי מעשינו כך תהיה הנהגת ה' אתנו. פנים כנגד פנים.

1. לה:
2. מצווה שעח
3. כזיט
4. בקדושת לוי
5. תנחומא ויחזי
6. עולת ראיה א,פח

של מעלה להשפיע עליהם שפע ברכה". הברכה האלוקית פועלת על האדם לפי מעשיו ולפי הכנתו. פני הכהנים המברכים נושאים את פני ה' שפניו הם המברכים את ישראל. "אר ה' פניו אליך ויחנק, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום". לפי הפנים שלך כך יבוא השפע מהפנים של ה' המברך.

הבעל שם טוב מסביר את הפסוק "ה' צלך על יד ימינך", שהנהגת ה' את האדם היא כפעולת הצל. אם אדם ירים את ידו הוא יראה שגם הצל מרים ידו. ואם יזיז את הראש גם הראש שבצל יזוז. כפי שהצל נע לפי מעשיו של האדם כך הנהגת ה' עמו נעה בדיוק כפי מעשיו. מי שמתנהג בחסד ובחמלה עם הזולת גם ה' יתנהג עמו בחסד ורחמים. ומי שחי בשמחה כך ההנהגה האלוקית כלפיו תהיה בשמחה.

ברכת כהנים פותחת בציווי לאהרון ולבניו: "כה תברכו את בני ישראל". המילה "כה" שבפסוק מלמדת על העיקרון הזה. ראשית אומר ר' לוי יצחק מברדיצ'ב¹ שברכת כהנים פועלת על פי מידת "כה". "כה" בעברית פירושו "כך". המילה כך היא מרכזית בקשר בינינו לבין ה'. כל מה שמגיע אל האדם הוא "כך", כפי שאתה מתנהג כך ה' מתנהג עמך.

לימוד שני מהמילה "כה" עולה מהמדרש² שמחבר בין עקידת יצחק לברכת כהנים: "מניין זכו הכהנים לברכות שיהיו מברכין את ישראל? אמר ר' אלעזר מיצחק שכתוב בו נלכה עד כה ואין כה אלא ברכת כהנים שנאמר כה תברכו". בספרים מובא שמידת "כה" רומזת לבחינה רוחנית עליונה. הבחינה הזו התגלתה בעקידת יצחק ומשם נמשכה אלינו דרך ברכת כהנים. הרב זצ"ל בפירושו לעקידה³ מסביר שהמידה "כה" היא שיא מעלת האדם. אברהם ויצחק התעלו ממדרגת הנערים שהלכו עמם ומטרתם הייתה להתעלות למקום הרוחני והאישיותי הגבוה

ברכת כהנים פנים כנגד פנים

הגמרא במסכת סוטה⁴ אומרת שהקב"ה מחכה ומצפה לברכת הכהנים: "אמר ר' יהושע בן לוי מנין שהקדוש ברוך הוא מתאוה לברכת כהנים שנאמר ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם". שואל על כך ספר החינוך⁵: ואל תתמה לאמור ולו חפץ ה' בברכתם יצא איתם את הברכה ואין צורך בברכת הכהנים". כלומר אם ה' מתאוה לברך את ישראל מדוע אינו מברך אותנו בתמידות בלי הצורך בסיוע ותיווך הכהנים? על מנת לענות על כך נלמד מעט על ברכת כהנים.

אחד הדינים בברכה הוא שפני הקהל המתברכים צריכים להיות מול פני הכהנים ולא להפנות אליהם עורף. "אמור להם - פנים כנגד פנים כאדם האומר לחבירו". הצורך בכיוון הפנים זה מול זה יכול להיות מוסבר מצד הכהנים המברכים. ברכת הכהנים צריכה להיות באהבה כמו הנוסח המיוחד שהם אומרים: "לברך את עמו ישראל באהבה". בברכה אמיתית מלאת אהבה, המברך מפנה את פניו וכל אישיותו כלפי המתברך ומברך מכל הלב.

אך אפשר להסביר זאת בדרך נוספת. שלמה המלך אומר במשלי³ "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם". באופן שאתה תתייחס לזולת כך הוא יתייחס אליך. המלבי"ם שם מסביר שזה גם ביחסו של ה' אלינו: "כפי שיכינו מעשיהם, יתנו אותם לגבורה

מקור הברכות

"ד' עוז לעמו יתן, ד' יברך את עמו בשלום". במסכת ברכות יש הגדרה ראשונה יסודית של תלמיד חכם. חז"ל מבארים: "תלמידי חכמים מרבים שלום". באותה מידה מוגדר בגמרא מהו קידוש השם של תלמיד חכם: "מה הבריות אומרות... אשרי אביו שלימדו תורה, אשרי רבו שלימדו תורה... ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו... עליו הכתוב אומר: '...ישראל אשר בך אתפאר'⁴". נכונה העובדה שיש בעם ישראל כל מיני בריות, אבל ביחס לכולן אומרת המשנה הידועה: "הוי מתלמידי של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה"⁵. כולן בריותיו של בורא עולם, ושייכות ליצירה המיוחדת של "עם זו יצרתי ליי". באותה מידה שמתקיימת ההדרכה היסודית הזאת של טהרת המידות, כך יכול להתגלות "יגדיל תורה ויאדיר" של תלמידי חכמים.

מתוך פנימיות התורה, מתבררים כל חשבונות העולם שלנו. מתוך המרכזיות הרוחנית האלוקית

ממשנת הרצי"ה הרב דוד לנדא

מסבירים בגמרא, שהכהנים מברכים את ישראל, ובוזה גורמים להופעת ברכת ד'. ברכת כהנים אינה מצווה של אמירה. יש בתורה מצוות של אמירה, אמירה בכוונה, אבל כאן נאמר: "כה תברכו את בני ישראל, אמור להם... ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם". אין כאן עניין של אמירה אלא של שימת ברכה. דרך הצינור הזה, מתוך גרונם של כהנים, נמשכת ברכה אלוקית, ברכה מן השמים. דרך אדם זה נמשך שפע של ברכה, ממשיות של ברכה¹⁰.

1. תהלים כ"ט י"א.
2. ברכות דף ס"ד ע"א.
3. ישעיהו מ"ב כ"א.
4. יומא דף פ"ו ע"א.
5. אבות פרק א' משנה י"ב.
6. ישעיהו מ"ג כ"א.
7. ישעיה מ"ב, כא.
8. ברכות דף נ"ח ע"א.
9. חולין דף מ"ט ע"א.
10. ע"פ שיחות הרצי"ה במדבר עמ' 59-61, 67.

התביעה לשלמות ובריאות הגוף

נאמר בפרשת הנזיר "וכפר עליו מאשר חטא על הנפש", ומה חטאו של הנזיר? מסביר רבי אלעזר הקפר, "שציער עצמו מן היין". ויש עוד דעות בחז"ל שלא רואים בנזירות מצב של לכתחילה.

הרב חרל"פ זצ"ל בתחילת דרכו, נקט בדרך של סיגופים ותעניות בעבודת ה' שלו. בהגיעו למרן הרב זצ"ל, הרב הדין אותו שאין זו הדרך הרצויה, וכך כותב לו הרב באיגרת עח: "מסופקים אנו מאוד, אם ימצא לנו בדורנו החלש בגופו ונפשו, אנשים רבים אפילו בין הנחשבים ליחידי סגולה, אשר יוכלו לבור להם את דרך הקודש של הפרישות...". עיקר דרך הפרישות, אומר הרב, שייכת רק באנשים גדולים מאוד שמלאים מזיו החכמה העליונה, עם יראת ה' אמיתית, יראת הרוממות הרצויה. חכמה וענווה ולימוד תורה לשמה, אנשים אלו שמלאים בכל קנייני התורה הללו, האור הגדול שממלא אותם, דוחה את הטרדות והתביעות של חיי החומר השפלים, וממילא הם לא ניזוקים מהתעניות והסיגופים. אבל, אומר הרב, צדיקים אלו שהם אמנם מגיני הדור ומעמידי העולם, הם מעטים. אבל אנשים שהאור העליון הזה אינו ממלא אותם ואינם בקדושה עליונה כזו, אם הם פונים אל עבודת ה' של פרישות, תעניות וסיגופים ולבם ריק ומצטער על הסבל הרב שהם עוברים - "לא יועילו מאומה, לא לנפשם ולא לדורם". הרב מצטט מדברי הכוזרי (מאמר ג. א) "שמי שהכניס עצמו להינזר בפרישות, כבר הכניס עצמו בייסורים, וחולי נפשי וגשמי...".

לכן אומר הרב שאנו חלושי המזג, כשנשתוקק להתרומם משפלותנו לאורח חיים יותר מרומם ונעלה, ראשית דרכנו צריכה להיות בהעלאת אור הדעת, "להיות קבועים בהיכל הקודש של חכמת תלמודה של תורת היראה והעבודה, מפי סופרים ומפי ספרים, ולהשתדל לעלות ממדרגה למדרגה, בשכל טוב ובנועם מידות יקרות ומקובלות, למצוא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם". אך לא רק דעת ומידות טובות נדרשות להשיג קרבת אלוקים אמיתית, אלא גם "להברות את גופנו החלש והנדכא, ולהחיות את רוחנו הכהה והנדאב". ללמוד דרך נכונה מכל ספרי העבודה, ומגדולי הדור, לא בדרך מקרית וארעית "כי אם בקביעות וסידור מדי יום ביומו ותמידים כסדרם". מתוך כך נזכה שתיערה עלינו רוח ממרום, נתמלא אור שלווה פנימית ושמחת אמת ונתמלא כוח ועוז, במצב כזה אם נמצא לנכון לצרף אל עבודת ה' שלנו איזה עניין של פרישות וסיגוף במידה ובמשקל של שקל הקודש, במצב כזה, פרישות מסוימת אכן יכולה לפעול לטובה על מצב הגוף והנשמה גם יחד, ולכל אשר נפנה נצליח, להגביר את לימוד התורה בעיון וסברה, בדרכי שלום ואהבה, "ונזכה להיות משפיעים על הדור להיות ממזכי הרבים... ויתקדש שמו הגדול ברוך הוא על ידנו...". זאת הדרך אשר הנחיל לנו הרב קוק זצ"ל - שלמות ושלום בין הגוף והנשמה. והם אשר מביאים את האדם לדבקות אמת בה' אלוקים.

ד"ר מיכאל אבולעפיה

13 טיפים לטיפול בהצפה רגשית עקב המצב

ולשמוע, להיות באינטראקציה חיובית, אבל גם אנשים שמסוגלים לשמוע את המצוקות שלנו. הרגש, כדי שלא יתפוצץ לנו, צריך לדעת לצאת, להתבטא, להיות מדובר. האדם הוא יצור חברתי וזקוק למערכות יחסים שמסוגלות לאפשר תמלול רגשי.

3. עולם התפילה. לא התפילה כעניין סגולי בלבד שעלול לפעול על המציאות, אלא עולם עשיר של ציורים פנימיים, שבכל יום מתעורר מחדש, ומחבר אותנו לעולם של משמעות, לעולם שיש בורא ומנהיג, ויש 'טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו'. על ידי התפילה האדם לוקח את החרדות, את התסכולים ואת הכעסים, ומפנה אותם אל מקור הכל.

4. להתרחק ככל האפשר מהמדיה. לקבל עדכון פעם פעמיים ביום וזהו. אין צורך בהפחדות על ידי תמונות וזועות, קול מדאיג של מגיש, או על ידי התעסקות בכל פרט שמתרחש בשטח האויב. אפשר לקחת את הזמן המבוזבז הזה לקיים את כל הרשימה הזו.

5. רק חשיבה חיובית. עלינו לזכור שהטוב הוא אמת, ולמרות המצוקה אין לנו כעת פריבילגיה לשנן משפטים מפחידים, להבהיל את הסביבה, עם אמירות גדושות בייאוש, ספק וכד'. עלינו לחשוב

לא מעט אנשים סובלים מחרדות, מעצבות גדולה או מהתקפים היסטריים בעקבות המצב הנוכחי. סך הכל, אנחנו לא רגילים לקבל כל כך הרבה טילים בתקופה כל כך קצרה, ולחיות בתחושה של סכנה ממשית, למשל בעיר מעורבת. ולא רק בפריפריה אלא גם באזורים כמו ירושלים או אזור המרכז הדבר נדיר להרגיש מאוימים כל כך. אנחנו חווים לפעמים חוסר אונים, תחושה של בדידות גדולה או של פחד מאיבוד שליטה.

מטרת האויב היא להפחיד אותנו, לנטוע בנו ספקות על עצם קיומנו! והמלחמה היא בעיקר מלחמה פסיכולוגית. עלינו לזכור שיש לנו בחירה ברגשות. אנחנו יכולים להיות בשליטה ולנהל את רגשותינו גם כאשר מוצפים רגשית, ולא לתת להם לנהל אותנו.

אני רוצה לתאר עשרה חברים טובים שקרובים אלינו ממש, הם חנימיים ומועילים לשלוט על הרגשות שלנו.

1. הוא כוח האמונה. הוכח במחקרים רבים שהאמונה בצדקת הדרך, והאמונה שאנחנו בעולם מושג שבו הכל מדויק להפליא, היא הדרך הטובה ביותר לחיות בעולם רציף, רגוע, ללא לחץ. אף שהמציאות נראית סוערת, יש לי ביטחון על, אני מאמין שכל מציאות מחוברת לעולם האמת.

2. זמן איכות עם אדם אהב. חשוב מאוד לקבוע דמות או דמויות שנוח להיפתח אתן, להישמע

טוב ולדבר טוב, להודות על הטוב, כי הוא האמת. המבצע הזה הולך להוליד עוד קצת פחות רשעות בעולם ואנחנו בהדרגה יוצרים כך עולם טוב יותר. הרגש שלנו מושפע מאוד מתבניות החשיבה שלנו.

6. עזרה לזולת. ככל שאדם עסוק סביב עצמו כך הוא עלול להיות מוצף רגשית. הסוד של החיים שלנו טמון בכוח הנתינה. באנו להיטיב, להיות ערבים זה לזה. למשל החינוך להתנדבות הוא חלק מהדרכים לכוון את הרגשות הסוערים לשיפור המציאות.

7. למידת שיטות לשליטה עצמית. יש שיטות רבות שעוזרות לאדם לשלוט על הרגשה של היסטריה. עלינו ללמוד, כל פעם שעומד להתפרץ רגש סוער, לא לאפשר לו לבוא לידי ביטוי, אלא המשך בעמוד 4 <

על חומות ירושלים

לפני כשבעים, בצל הירי על ירושלים בשעת ריקוד הדגלים, הייתי בירושלים וחשתי באוויר את תחושת ההתרגשות והדריכות ש כמו קו בלתי נראה נמתח ממנה לאותם הימים, חמישים וארבע שנים קודם לכן. אותו מאבק על ירושלים הפושט צורה ולובש צורה מדור לדור.

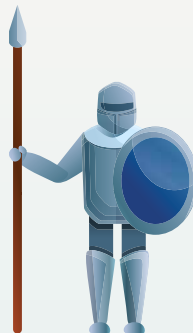
באותו ערב שרנו את השיר "שומר החומות" שנכתב כעשור לאחר אותם ימים פלאיים בשנת התשכ"ז, וביטא במילותיו את האהבה לעיר הנצח שבלבה חומה (באותן שעות אלה עדיין לא ידענו ששם השיר יהיה גם שמו של המבצע הגדול שאנו נמצאים בשעת כתיבת שורות אלה בעיצומו).

המשורר, דן אלמגור, מתאר במילותיו את עמידתו כחייל המגן על ירושלים אל מול ילדותו בה למד לשנן את דברי הנביא ישעיהו אודות שומרי חומות העיר אלפי שנים קודם לכן: "כן, כן, מי חלם אז בכיתה כשלמדנו לדקלם על חומות ירושלים הפקדתי שומרים כשיום יגיע ואהיה אחד מהם".

על מה מתנבא הנביא? מי הם שומרי העיר? אלה דברי הנבואה במקורם:

"עַל חוֹמֹתַי יְרוּשָׁלַם הַפִּקְדָּתִי שְׁמֹרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחְשׂוּ הַמְּצֹרִים אֶת ה' אֱלֹהֵי לָקֶם" (ישעיהו סב, ו), השומרים המתוארים כאן הם השומרים ונוצרים בלבם את זכרה של ירושלים. הם אלה המתפללים עליה והמצפים לישועתה ולבניין חורבותיה, יומם ולילה, ללא הפסקה (ראו רש"י ומצודות). וכינויו של הרא"ה לגדולי הרוח הצדיקים שבישראל: "שומרי חומת העליונה" (אורות התחיה ד).

המאבק שאנו נמצאים בעיצומו אינו מאבק על חומות ועל אבנים בלבד, כל אלה אינם אלא לבוש למאבק האמיתי, המתחולל בימים אלה גם בלוח,

רמלה, יפו, עכו, שדרות, תל אביב, באר שבע ובעצם במדינה כולה. זהו המאבק על תוכנה של גאולת ישראל בדור הזה. וכשאנו שוכחים - באים אויבינו ברשעותם ומזכירים לנו. כיצד שומרים על החומות - הפנימיות והחיצוניות?

איך נלחמים בטור?

לפני כארבעה חודשים, ביום שבת, כ"ד שבט, הלך לעולמו בגיל 100 (!) ג'ורג' שולץ. השם מן הסתם לא אומר לרוב קוראי שורות אלה משהו, אך המדינאי האמריקני הזה, שעמד בקשרים הדוקים עם מספר מנהיגי ישראל, נשא בד' תמוז התשמ"ד, נאום חשוב במסגרת הכנס השני של מכון יונתן בושינגטון. וכך אמר:

"מה שלמדנו על הטרור הוא, קודם כל, שאין הוא אלימות מקרית, בלתי-מכוונת, חסרת תכלית. אין הוא דומה לרעידת אדמה או סופה עזה, מעשה טבע שמולו עומדים חסרי ישע. לטרוריסטים ולתומכיהם יש מטרות מוגדרות, והאלימות הטרוריסטית היא אמצעי להשגת המטרות הללו. תגובתנו צריכה להיות כפולה: עלינו למנוע מהם את האמצעים.

אך בעיקר עלינו למנוע מהם את השגת מטרותיהם. הטרוריסטים יבקשו לגלות בתוכנו סימנים של חולשה, אותות של פירוד. עלינו להראות להם שאין להכניע אותנו. עלינו להביא אותם לידי כך שיתייאשו מהשגת מטרותיהם". (הטרור: כיצד יוכל המערב לנצח, עורך: בנימין נתניהו, עמ' 36-37). העוצמה הפנימית שלנו כחברה, החוסן הרוחני שלנו, שנובע בראש ובראשונה מהאמונה שהמאבק שלנו מוסרי, צודק וישר, מקרינים באופן ישיר על היכולת שלנו להיאבק ולהציב חומת מגן אל מול אויבנו. בשבוע האחרון, שבתי ואמרתי בשיחות שונות: האויב שלנו, בדרכו המחרידה והמושחתת, עוקר במו ידיו את הזכות שאולי עוד נותרה לו על הארץ.

וכדברי רש"י בפירושו הראשון לתורה: "הוא בראה

ונתנה לאשר ישר בעיניו", ומי ישר בעיניו? מי שנוהג בדרכי ישר ולא בעוול, רצח וחמס. וכפירוש הרמב"ן שם: "כלומר, שגירש משם מורדיו, והשכין בו עובדיו, שיידעו כי בעבודתו ינחלוה, ואם יחטאו לו - תקיא אותם הארץ כאשר קאה את הגוי אשר לפניו". ראה ריבון העולמים מה בינינו לבין שכנינו, "הַבֵּט מַשְׁמִימִים וְיִרְאֵה וּפְקֹד גִּפְן זֹאת".

הקרפיון וצאל האים

באחד מספריו של מקס גורדאו מובא ניסוי מדעי מפורסם שערך הזואולוג הגרמני קרל אוגוסט מביוס כדי ללמוד על מערכת היחסים שבין טורף לטרפו. הניסוי נעשה בשני דגים:

"אקווריום חולק לשני תאים במחיצת זכוכית; באחד מהם הושם זאב מים ובשני קרפיון. ברגע שהבחין זאב המים בטרפו מיהר לתקוף, ולא הבחין במחיצה השקופה. הוא התנגש בה בכוח רב ונהדף לאחור, המום ונדהם, וחרטומו פצוע קשה... הוא חזר על מאמציו עוד כמה פעמים, אבל לא הצליח אלא לפצוע עוד יותר את ראשו ואת פיו".

גורדאו תיאר שאט-אט החל זאב המים להבין "שכוח נסתר ולא ידוע מגן על הקרפיון, ושכל ניסיון לטרוף אותו יעלה בתוהו; מאותו רגע ואילך חדל הטרורף מכל מאמציו ללכוד את טרפו. אז הוצאה מחיצת הזכוכית מן האקווריום, וזאב המים והקרפיון שחו יחדיו זה לצדו של זה... כל מה שידע זאב המים היה שאסור לו לתקוף קרפיון זה, שכן גורלו יהיה רע ומו. מחיצת הזכוכית, שכבר לא היתה שם, כאילו עטתה את הקרפיון כשריון שהודף את התקפותיו הרצחניות של זאב המים" (מובא בספר "מקום תחת השמש", ב. נתניהו עמ' 259-260).

אויבינו מגלים כעת בדרך הקשה על שומרי החומות שמגנים על העם והארץ; שומרי החומות של צבא ההגנה לישראל; שומרי החומות שמתנדבים ומסייעים בכל דרך איש לרעהו; שומרי החומות המצפים לישועה ומתפללים לגאולה שלמה ברחמים, ומעל כולם ובתוכם - "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל".

גם ליהנות, וחשוב שכל אחד ימצא את הדרך לעשות לעצמו טוב. לזכור שיש בכל כאב רגשי איזה קול סמוי שאומר לאדם 'אסור לך ליהנות' וזהו קול שקרי.

13. היגיינה של החיים: עלינו לאכול בריא, לישון מוקדם ככל האפשר ולקום מוקדם, ללמוד לנשום טוב, להתקלח כל יום ולדמיין כיצד המים שוטפים ומפרידים מעלינו את הרגשות השליליים.

רק אחרי שקיימנו את כל הרשימה הזו, ואם אנחנו רואים שעדיין הרגש לא נרגע, נכון לבקר אצל איש מקצוע, שיידע לעבוד על הרגעת הרוחות, כי באמת, תמיד יש לנו אפשרות לשלוט על רגש סוער.

ד"ר אבולעפיה מעביר הדרכה להורים בזום. המעוניינים יתקשרו לעומר 054-909-3767

השורש של העלייה - ניסיון נס, משבר לידה, כישלון מחשל, רע עז, צרה צהר וכד'.

10. לפתח עולמנו הציורי: יש פוטנציאל אדיר אצל כל אחד לפתח את עולמו הציורי על ידי פיתוח כישורים יצירתיים. היצירה מאפשרת לכוון את הרגש הסוער לבניין מחודש. יש לנו יכולת לפתח לבדיות בונה על ידי לימוד כלי נגינה, ציור, כתיבה, צילום, פיתוח קול וכד'.

11. פעילות גופנית יומית: או לפחות שלוש פעמים בשבוע, עלינו לרוץ, לרקוד, לשחק כדור רגל. הפעילות הגופנית היא הדרך להעלות רמת הסרטונין, האנדורפינים וכל מה שנותן לאדם תחושה נעימה בסיסית.

12. להתרחק מקולות שקריים. אנו באנו לעולם

המשך המאמר של ד"ר מיכאל אבולעפיה מעמוד 3 רק לזהות אותו ולאפשר לו לצאת דרך תחושות הגוף. עלינו ללמוד לאפשר לגוף לרעוד, להיות חם, להיות מלא זרמים וכד', כי דרך הגוף הרגש מוצא את דרכו החוצה מהאדם.

8. להרפות את הגוף. על ידי טיולים בטבע, נשימות, עיסויים, אמבטיות. ככל שהגוף שלנו רפוי יותר, התגובות הרגשיות שלנו מתוננות יותר.

9. לאפשר ירידה צורך עליה. עלינו ללמוד לא להתפעל מהרע. למשל ללמוד להסיח את הדעת, לא לפחד מהפחד, לא להיות עצוב מהעצב, לא לכעוס על הכעס, בידוענו שזה מצב זמני. עלינו לזכור שכל ירידה היא צורך עליה, ושכמעט אין מילה בעברית המסמלת ירידה שלא כלול בתוכה

מבצע 'שומר החומות' מהתנ"ך ועד ימינו

חגיגה ג, ו). בספר שמואל ב' נאמר "וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל הַיְּבֵסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ" (שמואל ב' ה, ו). ומסביר הרד"ק: "וכיון שמלך על כל ישראל הלך אל ירושלם ללכוד מצודת ציון לפי שהיתה קבלה אצלם כי ציון ראש ממלכת ישראל ולא ילכוד אותה אלא מי שיהיה מלך על כל ישראל". ישנה מסורת עתיקה שרק כאשר עם ישראל מאוחד הוא זוכה לירושלים, אך כאשר חילוקי דעות שבעם ישראל מביאים לידי חילוקי לבבות ואין מלך על כל ישראל אי אפשר לזכות בירושלים¹. זהו המסר השני של שומרי חומות ירושלם.

אחרית דבר

ובכן, מי צודק מה באמת אומרים שומרי חומות ירושלם? האם הם מדברים על הייעוד שלנו או על האחדות שלנו?

האמת היא שכיום נראה ששתי השיטות נכונות. שומרי ירושלם קוראים לנו לזכות לכך שה' ישוב לציון אם נרצה באמת בבניין הרוחני של ירושלם, אם נרצה באמת לחיות את ייעודנו בעולם. "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי כא מועד. כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו". וכמו כן שומרי ירושלם קוראים לנו לזכות בבניין ירושלם אם נפתח את לבנו לכינוס נדחי ישראל ונשכיל לחיות באחדות כאיש אחד בלב אחד עם אחינו כל בית ישראל. "בונה ירושלם ה' נדחי ישראל יכנס".

האם נפתח את לבנו ונקשיב לשומרי החומות?

1. ראה בדבריו על הרב משה צבי נריה על שחרור העיר העתיקה במלחמת ששת הימים במועדי הראי"ה (ירושלים תש"ע) עמ' 444-445.

לתגובות ולקבלת המאמר המלא:

gemarabemunah@gmail.com

אֶלָּיו כָּל הַגּוֹיִם". ירושלם תיהפך להיות "עיר הצדק שהצדק צומח בה" כדברי רבי שלמה אלקבץ, היא תצמיח בנו ובאנושות כולה את הצדק האלוקי. אך השאלה הגדולה היא כיצד הנבואה הנשגבת הזאת תתגשם במציאות?

התשובה היא באמת פשוטה מאוד ונמצאת בפסוק הבא: "כִּי רָצוּ עַבְדֶּיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עַפְרָהּ יַחְנְנוּ" (שם טו). אנחנו צריכים באמת לרצות לחיות את הייעוד הזה. "ירצו ויאהבו אבניה ועפרה להקים את בניינה. והחכם הכוזרי פירש: 'אתה תקום' - מתי? 'כִּי רָצוּ', כלומר, כי ירושלם תבנה כְּשֶׁיִּכְסְפוּ יִשְׂרָאֵל לַה תְּכַלִּית הַכֶּסֶף עַד שִׁיחַנְנוּ אֲבִנֶיהָ וְעַפְרָהּ" (רד"ק תהלים קב, טו). ה' יקום וישוב לציון כאשר אנחנו באמת נרצה לחיות לאור הייעוד שלנו, הכל תלוי ברצון שלנו. "אם נדע את גדולתנו אז יודעים אנו את עצמנו, ואם נשכח את גדלנו אנו שוכחים את עצמנו" (אורות התחיה ה). זהו המסר הראשון של שומרי חומות ירושלם.

ירושלים ואחדות נדחי ישראל

השיטה השניה היא שהשומרים אומרים את הפסוק "בֹּנֶה יְרוּשָׁלַם ה' נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס". "חז"ל אומרים "אימתי בונה ירושלם ה'?" בזמן שנדחי ישראל יכנס" (ברכות מט, א). התנאי לבניין ירושלם הוא בניין האומה, כינוס נדחי ישראל. לא מדובר רק בקיבוץ גלויות פיזי שכל נדחי ישראל יעלו לארץ ישראל, אלא בעיקר שידעו לחיות זה עם זה באחדות (ראה ישעיה יא, יב-יג). אם אין אחדות אין ירושלם. שהרי ירושלם לא נחלקה לשבטים (ב"ק פב, ב). רק כאשר עם ישראל באחדות ניתן לזכות בירושלים. "א"ר יהושע בן לוי 'ירושלם הפְּנוּיָה פְּעִיר שֶׁחֶבְרָה לָהּ יִחְדּוּ' (תהילים קכב ג) - עיר שהיא עושה כל ישראל לחברים" (ירושלמי

בימים מאתגרים אלו אנו נמצאים במערכה כוללת על ירושלם מבית ומבחוץ. מבצע 'שומר החומות' אמנם נקרא בשם זה כי החל ביום ירושלם עקב ירי הרקטות לירושלים, אך יש לשם זה משמעות עתיקה הרלוונטית מתמיד:

'שומר החומות' מן המקורות, מניין?

מבצע 'שומר החומות' מופיע בנבואת ישעיהו המפורסמת "עַל חוֹמֹתַי יְרוּשָׁלַם הַפְקֵדְתִּי שְׁמָרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחָשׂוּ הַמְּזַכְרִים אֶת ה' אֶל דְּמֵי לָכֶם" (סב, ו). חז"ל שואלים בגמרא במנחות (פז, א) מה אומרים אותם השומרים שמופקדים על שמירת חומות ירושלם? והרי נאמר "לֹא יִחָשׂוּ... אֶל דְּמֵי לָכֶם" ומשמע שיש בפיהם מסר חשוב!

ישנן שתי דעות בגמרא: לשיטת רבא בר רב שילא השומרים אומרים את הפסוק "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי כא מועד" (תהלים קב, ד). ולפי שיטת רב נחמן בר יצחק הם אומרים את הפסוק "בֹּנֶה יְרוּשָׁלַם ה' נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס" (תהלים קמז, ב).

מה המשמעות של הפסוקים הללו שהשומרים אומרים?

אנו נקראים להקשיב היטב לדברים שהשומרים אומרים כי יש בפיהם מסר ובשורה לימנו.

לרצות באמת בבניין הרוחני של ציון

השיטה הראשונה היא שהשומרים אומרים את הפסוק "אתה תקום תרחם ציון". מדובר בגאולה העתידית שאנו מתפללים עליה שלוש פעמים ביום "ולירושלים עירך ברחמים תשוב". יום יבוא וירושלים תיבנה לא רק בבניינה החומרי, אלא גם בבניינה הרוחני. ירושלם תיהפך להיות מרכז רוחני לכל העולם כפי שמתואר בנבואת ישעיהו "וְנִבְהָרוּ

הרב חגי לונדין

צב של צב

פרשת נשא עוסקת הרבה בנשיאים. הנשיאים הם אנשים שתפקידם אינו לשפוט את העם, הם גם לא שוטרים. הנשיאים הם המנהיגים של השבט ותפקידם לנשא, לרומם את הציבור. הם משקפים את הדופק הציבורי ואמורים לרומם אותו. איך מרוממים את הציבור? בהבאת קורבנות. התורה מקדישה עשרות פסוקים לקורבנות הנשיאים שכולם לכאורה נראים אותו דבר. הם לא מקריבים קרבן אישי, ייחודי. הם מבטאים שייכות ונאמנות למסגרת הלאומית שבה כולם שותפים. הקרבן המרכזי שמביאים הנשיאים הן עגלות-צב ופרים שיסחבו את העגלות. עגלות-צב הן עגלות בעלות כיסוי מעליהן. פרים הם בעלי חיים מלאי כוח שמסוגלים לסחוב משאות כבדים. יש

דרכים שונות לשאת את הקודש, את הקרבן. יש באמצעות מגע ישיר, קליל, על הכתף - כפי שעושים הלויים בתחילת הפרשה, ויש באמצעות מתווך, עגלה. מכשיר שמשמש אמצעי עקיף כדי לשאת עליו דברים. בהנהגת ציבור חשוב להבין שהדרך המובילה למשכן מגיעה לפעמים באופן עקיף. באמצעות עגלות כבדות בעלות כיסוי; התנהלות איטית שמסובבת הרבה שיקולים שלא תמיד נגלים לעין. בכל רגע נתון בחיים האדם, בפרט ובכלל, בקלות ובקושי, במהירות ובאיטיות - תמיד ישנה קירבה אל ה'. תמיד ניתן לנשא ולרומם.

לדבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדין ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) למספר 0545753771

לב
הפרשה

אישור, לסיים את קשר הנישואין. גם שחר הגיע אלי מתחושת הבדידות בנישואין. "אם אני רוק או גרוש, סביר שהייתי מרגיש בדידות. אבל להיות נשוי ולהרגיש בודד? זה נורא ואיום. מה כבר ביקשתי? רוצה שקט ומנוחה, רוצה יחס ואהבה, אבל כל הזמן יש לאשתי טענות כלפי שאני לא בסדר. אז כדי לא לריב, החלטתי להיות נמנע מכל אינטראקציה. היא כועסת שאני זאב בודד ואני לא מגיב. היא מתפוצצת ואני פולט פה ושם משפטים שמרתחים אותה יותר. במשך הזמן, היא התייאשה ממני. היום אנחנו כל כך אדישים זה לזה, עד כדי כך שהיא לא יכולה לפגוע בי ואני לא יכול לפגוע בה. שנינו חיים בבדידות נוראית ובמועקה בלב, כאילו אנחנו גרושים. זה מתסכל מאד. אנחנו מגדלים ילדים, חווים חוויות ביחד, אבל מרגישים נפרדים. אין לנו תחושת יחד. אנחנו יושבים באותו חדר כשני אנשים זרים והשינה טרופה. אני מתעורר עייף ומוותש ואני מרגיש מת מבפנים. אם הייתי גרוש, היה לי יותר קל. אולי..."

כיצד מגיעה תחושת הבדידות הזוגית והאם היא ניתנת לשינוי? על כך בשבוע הבא.

*יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים
המעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com
מאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא
באתר מכון מאיר >

שאני. לאחר שתיקה הוסיפה בעצב: "כלפי חוץ, אנחנו זוג מושלם, כביכול חיים ורודים. בפנים, הכל עצוב, חיים אפורים."

"מה את מבקשת ממני?", שאלתי.

"אני באמת לא יודעת... אם יש בכלל אפשרות לאינטימיות מחודשת... ככה זה שנים. האמת שאני די מיואשת... אולי באתי כדי לא להרגיש בודדה, אין לי את מי לשתף... גם לא יאמינו לי... ההצגה שלנו ממש מושלמת..."

היא נראתה אבודה. בהמשך היא שיתפה שהיחסים ביניהם מתנהלים על קצות האצבעות, והדריכות גורמת לה להתנהג בצורה שלא מקרבת אליה את בן הזוג, אלא מרחיקה. היא אומרת לו שהוא לא מספיק בבית וכועסת עליו רוב הזמן. כשהוא כבר מגיע בסוף יום עבודה, היא מיד מטיחה בו האשמות שהיא מותשת ושהוא לא עוזר לה. הוא מתרחק יותר. נוצר מצב שהיא מבקשת קרבה, והוא נסוג. הכעס שלה, מסווה את הרגשות הפנימיים שהיא לא מצליחה לבטא: 'אני לבד, אני בודדה, אני זקוקה לך, אני זקוקה לתשומת לב ולאהבה...'.

כשקיימת תחושת בדידות, באופן אוטומטי, משליכים את הכאב על בן הזוג. בדרך כלל, על ידי טיעונים לכאורה רציונאליים כמו: היא לא מקדישה זמן לאינטימיות שלנו. אנחנו נשואים כבר זמן רב, התבגרנו והתלהבות שהייתה לנו, נעלמה. "זמן רב מידי אני מנסה למשוך את תשומת ליבך. שום דבר לא עוזר, זה חסר תקווה" "אין מה לעשות, אין לו רגשות, הוא לא מרגיש כלום אלי" "הסיבות הרציונליות" הללו, "מצדיקות" ונותנות

מרגע לידת האדם מתקיים בו הצורך בקשר עם הזולת, הצורך בשייכות. זהו צורך בסיסי וקיומי להתפתחות רגשית ופיזית ולרווחה נפשית. הצורך החיוני הזה, הוא לחיות בחברה בכלל ובפרט בקשר זוגי. כבר בבריאת האדם הקב"ה כותב בתורה: "לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו" (בראשית ב' יח).

לחיות בבדידות, זהו מצב רגשי כואב ביותר. בבדידות, היא תחושה פנימית של אדם, גם אם הוא נמצא בחברת קהל גדול וגם אם הוא נמצא באינטראקציות רבות עם אנשים ומתפקד באופן מיטבי. הגדרת הבדידות: **תגובה רגשית לפער שבין מערכות יחסים רצויות לבין מערכות היחסים כפי שהן בפועל**. בבדידות קשה וכואבת שבעתים, כאשר היא מתרחשת בתוך קשר בינאישי-זוגי, בעיקר משום שבן/בת הזוג אמורים להיות הנפש הקרובה ביותר אלינו. בבדידות בתוך מערכת יחסים זוגית, מפגישה תחושת כישלון אישי ביכולת ליצירת קשר נעים ומספק.

איריס הגיעה אלי לפגישה. היא נראתה מטופחת ואינטליגנטית מאד. כשהתיישבה אמרה לי: לכאורה, מי שמכיר אותנו, יכול להיות בטוח שהכל טוב אצלנו. יש לנו שפע כלכלי, עבודה מכובדת, יש לנו חברים. אנחנו מבילים עם חברים בשבתות, נופש וכד'... אבל אני בודדה בקשר. הוא לא מבין אותי. הוא חי בעולם משלו. אני יכולה לקנות לי כל מה שאני רוצה. אבל באמת, אני מרגישה שהקנאות הם פיצוי על הבדידות. הבדידות היא לא בבדידות חברתית. היא **בדידות רגשית**. חסרים לי צרכים קיומיים. כמו תמיכה, אהבה, הבעות חיבה, ביטחון בסיסי, תחושה שאני יכולה להיות אני ושבעלי יקבל אותי כפי

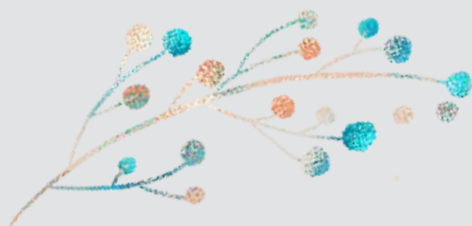
שתיקה של אהבה

היה זה כאב של זעם עצור... ולאחריו שתיקה

שתיקה שהולידה שלווה
שתיקה שפירושה שלמות
שלמות של ודאות
שלמות של אמונה -
אמונה שהנני עתה
במקום הנכון -
במבחן האהבה
מול נשמתי
מול בוראי
מול בריותי.

כן. זה היה כאב חזק ומסחרר
שכמעט פרץ בתגובה
כי כך חישב להשתחרר
על מי שדעותיו כמעט הוציאוני מדעתי

יפה

מעבר לפילוסופיה

ספר זה מהווה השלמה לספר 'עולמות', העוסק בפילוסופיה מתוך מבט אמוני ביקורתי. ערוך בדרך של דו־שיח, כדי להחיות את הדיון ולחדד את השאלות, כמצוי אצל הפילוסוף אפלטון, ולהבדיל אצל רבנו הק' רבי יהודה הלוי.

כ. קשה, 224 עמ'

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים

מאירי

עלון ערוץ מאירי להורים ולילדים
כפרשת נשוא תשנ"א

שאלות בפרשה

1. מאיזה גיל ספרו את בני ארשון ובני מררי?
2. האם מותר לנזיר לאכול ענבים?
3. האם מותר לנזיר לשתות מים?
4. כמה מילים יש בפסוקים שנאמרים בברכת הכהנים?
5. מדוע בני קהת לא קיבלו עגלות לנשיאת הכלים?
6. למי בפרשת השבוע אסור להסתפר?
7. את מי משלחים מן המחנה? (ה, ב)
8. מה מיוחד בפרשת נשוא ביחס לשאר פרשיות התורה?

חידת חדגא:

מה הפירוש של 'עגלות צב'? האם הן קשורות לצב?

חידת פולקע:

מצאו בפרשה את התרגיל: $12 \times 10 = 120$

פרשה מאירה

ברכת כהנים

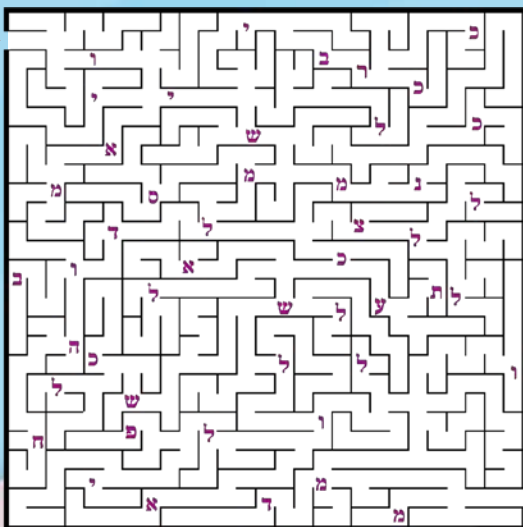
בפרשת השבוע 'נשוא' מובאים הפסוקים של ברכת הכהנים. בודאי יצא לכם לראות בבית הכנסת את הכהנים שעולים לדוכן ומברכים את העם. אולי אפילו אתם בעצמכם כהנים!

ברכת הכהנים היא ברכה נפלאה אותה אנחנו זוכים לקבל מה' דרך הכהנים. הידעתם שבארץ ישראל אנחנו זוכים לברכה הרבה יותר גדולה בברכת הכהנים? כן! בחוץ לארץ בקהלות רבות נהוג שהכהנים נושאים כפים לברך את הקהל רק במועדים ובחגים. לעומת זאת בארץ ישראל המנהג הוא לברך ברכת כהנים בכל יום! אחת הסבות לעבודה זו, היא שברכת הכהנים צריכה להאמר בשמחה. מי שנמצא בחוץ לארץ אינו שרוי בשמחה אמיתית. שמחה אמיתית ישנה רק בארץ ישראל, ולכן רק כאן אנחנו זוכים שהכהנים יברכו אותנו בשמחה בכל יום!

וגם אם ישנם זמנים בהם קצת יותר קשה לנו לשמח, או שהמציב לא מממש רגוע - בכל זאת, בתוך תוכנו יש בנו שמחה אמיתית על כך שאנחנו זוכים לשבת ולחיות בארץ ישראל. בעזרת ה' התקופה הקשה תעבר וכלנו נוכל לחזור לשמחה שלנו בארץ ישראל!

מבוך אותיות

מצאו במבוך את הדרך הנכונה ואספו את האותיות שבדרך. מה קיבלתם?

אותיות שנמצאו:

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך פרשת השבוע

3 	2 	1 30-50
6 	5 	4
9 	8 	7

מגילת דוד 98

הרב שלמה אבינר

שלום

אני מולך על ישראל כמו שצריך, בעשית משפט בין אדם לחברו, ובצדקה, בהיותי נותן לכל מי שצריך^[4].
יש לי פמוכן עוזרים נאמנים. יואב על הצבא, יהושפט המזכיר, צדוק ואחיקלף כהנים, ושורה הסופר^[5]. סוף סוף נוכל להיות בשקט בארצנו ולעבד את ד'.

אני לא אוהב מלחמות. כמו כל עם ישראל, אני אוהב שלום. אבל בימינו אין ברירה. אם אתה רוצה שלום, הכן מלחמה.
אחרי שחזרתי מהמלחמה נגד ארם, התפרסמו בעולם כגבורים גדולים^[1]. לא פלא שאחרי שנצחנו את צבא החדדער, שלח אלינו תעי מלך חמת את יורם בנו, עם מתנות כסף וזהב ונחשת, ברצון להיות אתנו בשלום^[2] ב"ה.
פמוכן לא לקחתי את המתנות לעצמי, כמו גם את השלל מהמלחמות, הקדשתי הכל לבנין בית המקדש^[3].

1. שמואל ב ח יג מצוד"ד.
2. שם ט-י.
3. שם יא-יב.
4. שם טו. מצוד"ד.
5. שם טז-יז.

אורו של משיח יבסס את הוודאות של הטוב הגמור שבהויה בכלל, ותימלא הארץ אורה ושמחה, המרעיפות משמי שמים תמיד. ואז תבוא ההכרה שטוב להודות לד' על הרעה כמו על הטובה וגם ברוחניות מיסוד החידוש של לאה, שאמרה, בלדת יהודה "הפעם אודה את ד'". "וכל הקרבנות בטלים חוץ מקרבן תודה", "בואו שערי בתודה". אורות התחיה מט

הרב שלמה אבינר

אנא ממשלתנו: למדו משוויץ

כידוע, יש שם ארבע תרבויות וארבע שפות: גרמנית, צרפתית, איטלקית ורומאנש. ב', יש שם שלטון עממי גמור, עם יחס אנושי נאה בין אדם לחברו, על אף עמידתו של כל אחד על ענייניו. ואנו יכולים להוסיף עוד דבר: אצלנו יש עשרות שרים, שם יש שבעה, והם בהחלט מספיקים לעשות את העבודה. וקל וחומר אנחנו, שעלינו לקיים 'ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ'.

אשרינו שאנו חיים בארצנו שלנו, ולא בשוויץ. אך אין זה מונע מאיתנו ללמוד מהם כמה דברים טובים שיש בהם, כדברי חז"ל שאפשר ללמוד "מהמתוקנים שבהם" (סנהדרין לט, ב). רבנו הרב צבי יהודה מנה ששה דברים טובים שאפשר ללמוד מהם (לנתיבות ישראל ב, קפח). והנה שניים מהם, שהם קשורים יחד: א, יש שם אחדות מוחלטת של האומה, על אף חילוקי הדעות, הרוחות והמפלגות.

הרב חגי לונדין

ימי התשלומים

הולכים מדחי אל דחי. מכל אתגר שחווינו בשנה האחרונה אנו לומדים לקח. ישנם קורבנות בדרך, ישנם כאבים אדירים; אבל מיום ליום אנו נעשים חזקים יותר בכל המובנים. תפקידנו כעת אינו לשקוע במרמור ובדכדוך על המצב אלא לעשות ככל יכולתנו 'להשלים' את מה שהחמצנו, ולהפוך את עולמו של אלוקים לטוב יותר.

הרע יעבור
הטוב יתגבר
בעזרת ה'.

הסבב הנוכחי של המערכה בעזה ובתוך מדינת ישראל יסתיים ככל הנראה בקרוב. בימים אלו נוהגים שלא לומר תפילת תחנון עד יב סיוון (יום ראשון הקרוב), מפני שימים אלו מוגדרים כ'ימי תשלומים' שבהם היה ניתן - בזמן בית המקדש - 'להשלים' את הקרבת הקורבנות והעלייה לרגל של חג שבועות. בעולמנו קשה להשלים מלאכה עד הסוף; נותרות תמיד פינות לא סגורות שמעניקות תחושה של החמצה. גם בלי להיות נביאים כולנו יודעים שהמערכה בעזה לא תושלם עד תומה. גם המערכה התרבותית תרים את ראשה לאחר שהעניינים יירגעו. אבירי 'הסימטריה בין אלימות יהודית לערבית' ימשיכו להסית ברגע שירגישו שהקרקע פחות בוערת תחת רגליהם (חלקם לא הפסיק גם בזמן שדם יהודי נשפך ברחובות).

אבל כל אלו לא ישנו את התמונה הכוללת, והתמונה הכוללת היא שעם ישראל מנצח. החמאס יכול לספר לעצמו מה שהוא רוצה אבל ברצועת עזה לא כל כך מאושרים עכשיו. מן הסתם נקבל כמה חודשים/שנים של שקט עד המערכה הבאה, שבהם יופקו לקחים ונגיע אליה חזקים יותר. גם בעולם התודעתי של עם ישראל התרחשו דברים משמעותיים בשבוע האחרון. ההבנה מי אויב ומי ידיד הופנמה אצל רובנו. חלקים מהתקשורת ניסו לטשטש את זה אבל משקע מסוים יישאר; המציאות - היינו השגחת ה' בעולם - חזקה יותר מכל פרשני חדשות.

גם ברמה האישית של כל אחד וכל אחת מאיתנו זהו המבט שצריך לאמץ. אין זה נכון להביט על השנה האחרונה כרצף של אסונות שבהם אנו

שליחתי הציבור

שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
- ופרטום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת
- ובריכוזים דתיים
- דיור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל רשימת נכאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

הפקות מיוחדות:
ניצוח, קדם ופוסט דפוס
איסוף ושיטוף מוצרים בניילון
לפי הזמנה. הידוק בסוכות
הכנסת אינסטרטים לעלוניים

לפרטים:
052-8908518 יוסי
b0528908518@gmail.com

חדש מערוץ מאיר:

כדי שתוכלו להמשיך ולהאזין לדברי תורה ולהחכים, מעכשיו ניתן להאזין לשיעורים **ללא חיבור לאינטרנט** בעלות שיחה רגילה

ללא קליטת WIFI?
נגמרה חבילת האינטרנט?

תורה מה תהא עליה???

התקשרו: 02-6475073